

Václav Umlauf: Epidemie mediálního moru a demokracie v Bolívii

- CZ24 News | 2. listopadu 2020

Odstranit Moralese z kandidátky nebyl problém. Nedal se sice koupit jako prodejná levice v Česku a neprodal chudé lidi. Svržený demokrat však způsobil v zemi “nepokoje”, byl odsouzen fašistickými soudy a tím se mu zabránilo kandidovat. Jenže indiáni nestojí na jednom vůdci, ale na politicky vyzrálém demokratickém hnutí, které s korporacemi a zdejšími fašisty bojuje od samotného založení strany MAS.

Komu se zdá titul divný, nechť se podívá na jednání profesionálního kouzelníka na scéně a profesionálních korporátních presstitutů. Hlavní trik je v tom, že hypnotizujete pozornost diváků a ovčanů na ostentativně viditelný a mediálně zajímavý děj, což je celkem snadné. Přitom provádíte nesnadnou hlavní operaci zmizení předmětu či vytažení králíka z klobouku. V článku [Korporátní management strachu](#) jsem popsal mizení demokracie jako hlavní znak fašizující se společnosti. Málem morová epidemie omílaná v korporátním tisku je kouzelnický trik, za kterým se schovává postupné ničení demokracie skrze náhubkové zákony na nezávislý tisk. Její protipól v rámci fašistického *Mobilmachung* představuje heroická práce v montovnách pro Říši dobra. Otročina bude oslavena až ve druhé fázi, kdy se všichni vyplašení ovčané budou klepat strachy doma na posteli, i s děckama.

Druhá fáze mobilizace začne, až budou občané masově nakaženi covidem v korporátních montovnách v takovém počtu, že to nepůjde utajit, i přes připravované náhubkové zákony na nezávislý tisk. To už dávno běží v USA. Neoliberální ráj v této zemi je náš vzor, protože tamější kapitalistické “zítra” tam znamená fučíkovské “včera”. Mezitím už bude zničena střední třída živnostníků a malých podnikatelů, kteří jistě s velkou radostí půjdou do korporátních montoven, kde

stále chybí lidi. Pak už nebude možné pominout fakt, že se jedna část populace plaší až do nepřičetnosti a druhá část populace se naopak zcela pominula mlčením (první fáze, běží nyní). Heroizace nakažených a přesto obětavých dělníků Říše bude probíhat až ve druhé fázi totálního *Mobilmachung*. Apoteóza korporátního [Dělníka](#) může nastat až po nezbytném odeznění první fáze korporátního fašismu, během které je třeba tak či onak vyřídit nezávislou opozici. Je dobré vědět, co nás eventuálně čeká.

České zdravotnické lithium

Z nemocného bližního se stal státní pacient. To by ještě šlo, protože podle latinského slova “je trpící” a musíme jej léčit v rámci státem a ústavou garantovaného systému lékařské péče. Jenže v neoliberálně zprivatizovaném zdravotnictví, které vydělává na jedno procento, se z pacienta stal “klient”, na kterém se provádějí “lékařské zákroky”. Cílem této zajímavé obchodní operace není léčba, ale nahromadění bodů za zákroky, nejlépe za automatizovaná a drahá vyšetření. Ty pak miliardářům typu Chrenka proplácí zdravotní pojišťovny. A úplně nejlépe je, když si miliardáři zprivatizují i ty pojišťovny, aby byl klid na všech frontách.

Druhý pokus o rozkradení veřejnoprávního zdravotnictví zatím skončil ve Sněmovně patem, ale psali jsme o něm včas ([Plíživá privatizace českého zdravotnictví](#)). Prestituti hypnotizovali veřejnost čísly nakažených covidem jako králíka před kobrou. OK, každý dělá, za co je placen. Ale občanská veřejnost by se měla ptát, co dělají miliardáři typu Chrenka, kteří zprivatizovali nemocnice na celé severní Moravě a tím pádem nesou velký podíl odpovědnosti za léčbu nemocných koronavirem. Chrenek navíc při fúzi zdravotních pojišťoven vytuneloval nejlépe hospodařící pojišťovnu v Česku (Revírní pokladna) a spojil ji s pojišťovnou ČPZP, která měla na kontě jen polovinu aktiv na pojištěnce. Pochybnou fúzí povolenou vládou vznikla v roce 2015 druhá největší a dnes již zcela privátní pojišťovna po VZP, která má [1,6 miliónu oněch výše uvedených klientů](#). Impuls ke sloučení šel z OKD, které tehdy ještě vlastnil bývalý dámský krejčí bez maturity. Tento miliardářský lidumil si vzal hornické byty a prodal je i s výše uvedenými pojištěnci jinému miliardáři. Pak tento neoliberální loupežník odjel jako americký občan na Floridu a nechal za sebou zkrachované OKD a věřiteli rozebrané byty. Taktika neoliberálně spálené země je Klausův privatizační vynález, který má zcela kouzelnický charakter. Během epidemie chřipky je dobré vidět nehypnotizovanými očima všechny souvislosti.

A nyní k Bolívii, protože pro *Antibabišovský Velký pátek* popsaný v minulém článku je třeba najít vhodný scénář barevné revoluce podobné legálně provedenému komunistickému únoru 1948. Chvilkaři sice v první fázi zabrali, ale hlavní sorošovec s kouzelnou píšťalkou je správný neoliberál. Včas prodal demonstrující ovčany a po úspěšné privatizaci demonstrací si založil vlastní korporátně placenou volební stáj záložních kandidátních koníků. Ti jsou správně ustájeni a pravidelně krmeni z neoliberálně nakradeného. Před volbami na korporátní zapísknutí jistě vyrvou vrata z pantů, jak se budou snažit přijít ke korytu.

Anatomie barevné revoluce v Bolívii

Indiáni v Bolívii se nikdy neprodali, na rozdíl od brazilské zkorumpované levice. Pravicový fašismus pod Bolsonarem zvítězil v Brazílii skrze parlamentní zradu prodejné levice. Neoliberální vláda úspěšně ničí amazonský prales a lidi kolem. V Bolívii se podobně připravený puč nepodařil a je dobré vědět proč. K dávné historii indiánské demokracie v Bolívii se podívejte na článek z roku 2012 pod názvem [Cochabamba a válka o vodu](#). Převrat pod taktovkou USA začal klasicky jako ve Venezuele, tedy spojením prodejné a nespokojené skupiny jednoho procenta extrémní pravice, která měla na své straně prodejné pučisty v parlamentu.

Bolívijská barevná revoluce začala v listopadu 2019. Místopředsedkyně bolívijského Senátu Jeanine

Áñezová se svévolně prohlásila dočasnou prezidentkou země, i když k tomu neměla potřebný mandát parlamentních hlasů. Druhý krok puče je klasický, tedy vyhnání úřadujícího prezidenta Evo Moralese ze země. K jeho dějinné roli v prosazení a vítězství indiánské demokracie viz náš článek z roku 2013 nazvaný [Fenomén zvaný Evo Morales](#). Prezidentovi šlo o život. Na zadním dvorku USA se levicová opozice a odboráři nejprve postřílí, a pak se po letech zjišťuje, proč a na čí pokyn se tak stalo ([Coca-Cola obviněna ze zabíjení odborářů v Kolumbii](#)). Fašisty svržený prezident Morales uprchl do Mexika a zde vydal toto prohlášení:

Odehrál se nejmazanější a nejohavnější státní převrat v historii: Senátorka, obklopená skupinou kompliců a vedená armádou i policií zasahující proti lidem, provedla puč a prohlásila se dočasnou prezidentkou Bolívie, aniž by k tomu měla legislativní pravomoc.

První kolo puče proběhlo podle plánu a zmanipulovaný západní tisk působící i v Čechách zahalil celou záležitost korporátní mlhou. Síly impéria zvítězily a prosadily v zemi "demokracii" proamerického typu. Ve druhém kroku se měly zcela pochopitelně zprivatizovat největší dosud známé zásoby lithia na světě, což si vzal osobně na starost korporátní vůdce americké společnosti Tesla. Nechme mluvit tweet Elona Muska, zdroj zde ([‘We will coup whoever we want’: Elon Musk and the overthrow of democracy in Bolivia](#)). Výměna názorů na Twitteru vypadala takto.

Tesla’s Elon Musk wrote on Twitter that a second U.S. “government stimulus package is not in the best interests of the people.” Someone responded to Musk soon after, “You know what wasn’t in the best interest of people? The U.S. government organizing a coup against Evo Morales in Bolivia so you could obtain the lithium there.” Musk then wrote: “We will coup whoever we want! Deal with it.”

Korporace vyrábějí v celém světě prakticky zadarmo, neplatí skoro žádné daně. Surovinové zdroje získávají úplně zadarmo, tedy skrze financování státních převratů, jako to mu bylo a je v Bolívii a Venezuele. Tuto špinavou práci dělá za korporace stát USA, popřípadě korporacemi řízená EU. Viz svědectví hlavního korporátního vůdce koncernu Tesla: *“Uděláme převraty, kde budeme chtít! To si piš.”* Jenže Bolívii čekaly před neoliberálním vykradením klasické parlamentní volby a politicky organizovaní a neprodejní indiáni tvoří v zemi hlavní voličskou základnu. Odstranit svrženého prezidenta Moralese z kandidátky nebyl problém. Nedal se sice koupit jako prodejná levice v Česku a neprodal chudé lidi. Svržený demokrat však způsobil v zemi “nepokoje”, byl odsouzen fašistickými soudy a soudci, a tím se mu zabránilo kandidovat. Jenže indiáni nestojí na jednom vůdci, ale na politicky vyzrálém demokratickém hnutí, které s korporacemi a zdejšími fašisty bojuje od samotného založení strany MAS.

Barevná revoluce, barevně

Dejme slovo neoficiální vůdkyni hnutí MAS a podívejte se na tuto barevně zřízenou dámu na obrázku v popisce článku. Její svědectví o průběhu převratu ve městě Cochabamba stojí za zmínku, viz rozhovor pro [nezávislý občanský web v USA](#). Web GrayZone poslal monitorovat volby v Bolívii vynikající nezávislou novinářku jménem [Anya Parampil](#), která je zatím naživu a dělá svou práci. Takto vypadal puč 6. listopadu 2019, alias barevná revoluce v Bolívii, podle svědectví indiánské aktivistky.

Patricia Arce: Den 6. listopadu pro mě znamenal velmi kritickou etapu mého života. Bylo to něco velmi těžkého, co se mi stalo. Nikdy jsem si nepředstavovala, že by se něco takového mohlo přihodit. Našli mne v kanceláři starosty. Zjistili jsme, že se blíží dav s odporným názvem „*Cochala Youth Resistance*“. A dělníci na radnici začali křičet, že to povstalci zapalují, dostali jsme všechny lidi z kanceláří pryč. A když jsem odcházela, popadl mě ten dav. A zbili mě; udeřili mě. Polili mne naftou, benzínem a červenou barvou. A ostříhali mi vlasy. Přiměli mě kráčet sedm kilometrů, bosou a celou dobu mě bili. Toto dělali se sobě rovnými občany, to je k nepochopení. Ten den pro mě znamenal

hodně, protože nikdy v životě bych nepomyslela, že se něco takového stane. Mladí lidé, kteří by mohli být mými dětmi, mými synovci! A neměli k tomu žádný důvod. Vzali mě pryč, na místo zvané Huayculi, je to řeka. A tam mě nutili, abych se “kála”, nutili mne zradit proces demokratické změny a pod násilím jsem měla svědčit proti prezidentovi Evo Moralesovi. A to nemohu, opravdu ne. Nemohu jít proti svým zásadám a proti svým ideálům. To byl puč 6. listopadu z mého hlediska, jak poznamenal můj život a život mých dětí.

Mladí bolívijské chvilkaři placení bolívijskými fašisty a řízení ze zahraničí byli opravdu humanisté. Proto Patricii Arce po cestě nezapálili, i když ji preventivně polili benzínem a naftou. Indiánská aktivistka neuhořela zaživa, nezapřela a nyní je řádně zvolenou senátorkou strany MAS. Tato dáma s velkou pravděpodobností nedá zadarmo lithium Elonu Muskovi, aby jeho korporátní baterie zvěstovaly vítězství ekologického Dobra.

Už před volbami bylo jasné, že Āñezová nemá šanci a byla stažena z pučistické kandidátky. Pak proběhlo kolo zastrašování a likvidace opozice skrze justici, policii a paramilitární jednotky typu výše uvedené “demokratické mládeže”. Prezidentské a senátní volby drtivě vyhrála indiánská demokracie, protože hlavní kandidát strany MAS zvítězil hned v prvním kole. Moralesův zástupný kandidát, bývalý ministr Luis Arce, dostal hned v prvním kole voleb 54,4 procenta hlasů. Druhý v pořadí bývalý prezident Carlos Mesa (alias kandidát pučistů) dostal necelých 30 procent. Indiánská strana MAS dosáhla většiny v Senátu s 21 křesly, z nichž 10 je obsazeno ženami. Většinu křesel v dvojkomorovém parlamentu mají indiánské ženy, protože obsadily parlament v poměru 57,14 procent. Jako muž jim gratuluji k jejich odvaze a politické chytrosti, viz svědectví jejich patronky nahoře. Tato aktivistka nezapřela dědictví jezuitského kolegy Luise Espinala, který byl za podobnou činnost v Bolívii mučen a zavražděn v roce 1980 ([Papež František a jeho neoliberalní mediální klon](#)).

Pučisté i USA uznaly volby za legitimní, takže bude nějakou dobu trvat, než se připraví další pokus o převzetí moci. S velkou pravděpodobností to nebude násilný puč, protože USA se pokusí zemi pacifikovat přes ekonomickou blokádu skrze dluhy. To se zatím daří v korporátně dobytém Ekvádoru, kde jménem pacifikovaných indiánů vládne prodejní levicový prezident Lenín Moreno. Ten neprodal jen vlastní lidi, ale i disidenta a nezávislého publicistu Juliana Assangeho, kterému bývalý prezident poskytl azyl na akvádorském velvyslanectví v Londýně. Bývalý prezident Rafael Correa dal zemi během dvou volebních období do pořádku a ustál fašistický převrat v roce 2010. Vzbouřencům podporovaným bývalým prezidentem (Lucia Gutiérrez) se nepodařilo zabít úřadujícího prezidenta. Indiánské hnutí *Alianza PAIS* je v Ekvádoru stejně silné jako v Bolívii. Ale asi má méně politicky a občansky schopných žen. V prvním kole boje o moc si zdejší indiáni nechali naordinovat do čela prodejního levicového prezidenta.

Poučení z krizového vývoje

Korporátní impérium jednoho promile nemá přátele a bere si jednotlivé státy jako rukojmí skrze prodejní politiky, nastrčená lidová hnutí a neziskovky, skrze koupené partaje. Pokud to “demokraticky” klapne a manipulovaní ovčané, prodejní politikové a další poskoci dělají, co mají, tak není třeba dělat zmatky. Horší situace nastane, když demokracie kráčí směrem 99 procent. Na příkladu Bolívie je vidět model úspěšné občanské demokracie, která se nenechala převálcovat miliardářskou klikou a fašistickou pseudodemokracií. K odražení barevné revoluce prováděné pod taktovkou jednoho procenta je potřebné zejména toto:

- neprodávat chudé lidi, když jsem jeden z nich;
- neprodávat ideologickou linii levicové strany, která mne vynesla k moci a jejímž jménem sloužím chudým lidem;
- z pozice politicky získané síly a mandátu jednat s korporacemi jako suverénní stát a zabránit jim ve vykradení země;

- k této vyjednávací pozici je třeba v dané imperiální hegemonii najít spojence z jiné oblasti (Čína, Rusko);
- zvládnout opakované puče nespokojené vyšší střední třídy a fašistické elity, které v rámci elitního jednoho procenta přímo žijí z plundrování země a jejího přírodního bohatství.

Elity jihoamerických zemí jsou přímo napojeny na USA, které je zdejším imperiálním hegemonem. Jedno procento má v západních bankách a daňových rájích nakradené peníze a žije mimo vlastní zemi, popřípadě v luxusu placeném dolary a dovezeném ze Západu. Tito neoliberální kolonizátoři pohrdají indiány a mají je za podlidi. Pokud srovnáme morovou situaci v Česku a situaci vítězných bolívijských indiánek, tak jsme sto let za opicemi.

Autor: Václav Umlauf

Zdroj: <https://news.e-republika.cz>